

Hej Peder,

Skall här försöka ge dig en bild av turerna kring Jennys mor och hennes mormor (Anna-Stina). Jenny är född 860206-0264.

Jennys mormor var gift med Herman Gentele. Han kom från en förmögen familj som bla ägde färgfabriken Beckers. De fick inga gemensamma barn så de valde då att adoptera Hermine 1960. Anna-Stina far hade enligt uppgift från Anna-Stina en chefsposition på Tobaksmonopolet*, något som jag vid kontakt med dem idag inte kan få styrkt. Däremot så har vi av familjen Gentele fått veta att hennes far förskingrade pengar och sedan fick anställning som vaktmästare på Grand i Stockholm.

Herman hade dessutom ett utomäktenskapligt barn, en pojke född i mitten av 1950-talet. Efter adoptionen av Hermine så sökte dom dessutom adoptera en pojke som dock efter en tid lämnades tillbaka, vilket måste varit mycket traumatiskt för Hermine – att mista en lillebror.

Anna-Stina arbetade under några år i mitten av 1940-talet som flygvärdinna och därefter som sekr. åt prins Bertil.

Herman Gentele var en känd sociotetsläkare som bla ordnade aborter. Han hade dessvärre ett narkotikamissbruk. Äktenskapet med Anna-Stina var inte bra och i mitten av 1960-talet så påbörjades en process för att lösa upp äktenskapet. De hade för detta ändamål samma advokat*, som enligt uppgift från Anna-Stina tog ut ett arvode av 180.000.-.

Vet inte om detta är sant, då det nu alltmer har framkommit lögner från Anna-Stinas sida. Bla påstod hon att fastigheten där Herman Gentele hade sin praktik på Götgatan ägdes av hennes föräldrar. När vi berättade detta för familjen Gentele så möttes vi av ett skratt och fick höra att denna fastighet ägdes av Genteles.

Från familjens sida så har vi fått höra att Herman var mytoman och Anna-Stina en bluff.

Herman och Anna-Stinas skilsmässa gick igenom 1969 och några månader efter detta tar Herman livet av sig. Då uppstår det märkliga att Anna-Stina ärver sin frånskilda man, då hon hittat ett gammalt testamente* med henne som förmånstagare.

De 2 förlorarna i detta är då givetvis Hermine och Hermans utomäktenskapliga son.

Jag övergår nu till tiden kring Jennys födelse. Jag hade sällskapet med Jennys mamma Hermine ca 4 – 5 gånger och dessa var ganska korta då hon utan förvarning drog sig undan. Vid 1985 – tiden kring det då Hermine blev gravid så förstod jag alltmer att hon hade allvarliga problem. Blä hittade jag mediciner (Rohypnol etc.) utställda till hennes mor Anna-Stina Gentele. Jag tog kontakt med både socialstyrelsen i Uppsala och Anna-Stina för att stoppa denna hantering. Socialstyrelsen informerade mig om att de inget kunde göra. Anna-Stina var avvisande och oförstående.

Jag var i kontakt med din far Olle någon gång kring 1985 – 1986 för råd (jag har det brevet kvar som styrker Anna-Stinas tabletter till Hermine). När Jenny var ca 2 – 3 år så bodde hon mestadels av tiden hos mig och mina föräldrar.

När jag hade kontakt med Hermine på telefon från 1985 och framåt så var det uppenbart att hon hade stora problem med alkohol och tabletter. Kring 1991 så upphör i stort sett Hermines kontakt med Jenny efter att jag fått hämta Jenny. Vid ett tillfälle så fick jag klättra in till Hermines lägenhet via en granne då hon lämnat Jenny där och glömt henne. Hon var i sånt tillstånd att hon inte visste var Jenny var och inte heller hörde att jag ringde på dörren.

Flera händelser som var mer än vad jag kunde acceptera för Jennys skull skedde och Hermine förstod säkert själv allvaret och drog sig undan. Efter en tid hörde då Jennys gudfar Magnus Silfverstolpe av sig och erbjöd sig att vara med när Jenny träffade sin mor. Jag tyckte att detta var helt okej och så skedde kanske vid 5 – 6 gånger.

Hermine ringde mig sommaren 1991* (eller 1992, jag kan kontrollera närmare) och berättade för mig att hon börjat på AA. Jag sa då till henne att detta var bra, men undrade hur hon skulle ta itu med sitt tablettmissbruk. Hon sa då till mig att de enda tabletterna hon använde sig av var vitamintabletter. Då sa jag till henne att jag inte hade något mer med henne att tala om.

Jag släppte då helt hennes problem och ägnade mig helt åt Jenny. Efter våren 1992 så upphör nästan kontakten mellan Hermine och Jenny helt och jag får höra att hon mött en barndomsvän från den tiden (början av 1960-talet) familjen bodde i USA. Hermine hade blivit förälskad enligt uppgift i denne barndomsvän och avsåg att gifta sig med honom och bosätta sig i USA.

Den sista gången jag och Jenny träffar Hermine var i november 1992 då jag bjöd hem henne på middag hos mig och Jenny.

Dagarna före julen 1992 så talar jag med Jenny om att vi skulle åka förbi hennes arbetsplats (Landahls advokatbyrå, arbetade som receptionist). Jag ringde till hennes arbetsplats och fick höra att hon var "sjuk".

Något som tillhörde det vanliga då hennes sjukfrånvaro var mycket mycket hög. Ringde då hem till henne och vill minnas att hon svarade att hon inte ville ha besök. Vi valde då att åka förbi med julklappen och hängde dessa på dörren.

1993 den 11 januari så ringer Magnus Silfverstolpe och frågar mig när Jenny brukar sova. Jag svarar att jag lägger henne vid 19.30-tiden och att hon senast somnat vid 20.00.

Han säger då att han vill komma över och berätta en sak efter det att Jenny somnat, jag säger att han är välkommen då strax efter 20.00. När han kommer hem till mig och mina föräldrar i Mälarhöjden berättar han att Hermine tagit sitt liv. Han berättar också att hon gjorde ett försök 30/12 -02 men misslyckats och att hon då låg en tid på Huddinge sjukhus. Anna-Stina kände läkaren Sven Britton som ordnade att hon blev inskriven på infektion.

Magnus berättade också för oss att han vid samtal där Hermine talade om sina självmordstankar sagt till henne "att man själv väljer när man vill stiga av tåget". Både jag och min mor (Marta) blev lite förvånad och chockad över att säga en sådan sak till en kvinna som har barn. Krasst så kan jag samtidigt säga och det håller Jenny med om att ha en mor som missbrukar resten av livet är en mycket jobbig situation och då kan det vara lättare att hon tog sitt liv. Det som dock man inte får glömma är att ta steget att göra ett självmord utan att titta på hela sin problematik är olyckligt och än mer olyckligt när en person som påstår känna vederbörande upplyser henne om "att man själv väljer när man vill stiga av tåget".

Jag har flera gånger frågat Magnus kring hur pass mycket han kände till Hermines tablettmissbruk och han säger att han frågat Hermine kring detta och att hon sagt till honom att något sådant hade hon inte.

Efter Hermines död så blev jag uppringd av polismyndigheten som frågade om jag önskade Hermines lägenhet låst och jag svarade då ja. Skälet till detta var för att förhindra att tabletter & mediciner skulle städas undan.

Det framkom vid polisens besiktning av lägenheten att Hermine tagit sitt liv med bla Rohypnol (utskrivna på Anna-Stina). I lägenheten fann man även postväxlar till ett värde av 700.000 där Hermine skrev något i stil med "puss mamma".

Hermine hade också skrivit ett avskedsbrev till Anna-Stina, Jenny och pojkvännen i USA. Hon skrev också ett testamente vid tiden för sitt självmord. Detta testamente hade Anna-Stina som förmånstagare. Testamenten var dock obevittnat.

Advokat Möllerström som höll i dödsboet enligt önskemål från Hermine hittade ett testamente som var upprättat dagarna innan Hermines självmord. En god vän till min far – Kurt Ericsson (pensionerad polis) tog kontakt med banken som hade bevittnat testamentet. Han fick då veta att de inte visste att det rörde sig om ett testamente som de bevittnade och därför ogillades detta testamente. Kurt Ericsson fick också höra att Hermine var i sällskap med en gråhårig äldre dam, vilken måste ha varit Anna-Stina.

Efter att Kurt Ericsson närmare kontrollerade med personalen på Huddinge sjukhus så fick han reda på att Hermines mor kom ut till sjukhuset och skrev ut henne. Anna-Stina hade färdtjänst och med denna bil så måste dom sedan ha åkt förbi banken vid Hermines bostad (Wenerbergsgatan vid Mariehäll).

Efter att testamentet ogiltigförklarats så hittades ett nytt testamente upprättat sommaren 1978 – strax efter att Hermine fyllt 18 år. På detta testamente så var givetvis Anna-Stina förmånstagare.

Möllerström höll i bodelningen och Anna-Stina fick hälften av boets tillgångar som bla bestod i aktier och kontanter till ett totalt värde av ca 1.200.000,–

Jag faxade till Möllerström att jag gärna såg att allt bohag (tallrikar, husgeråd, brev), dvs det hem som Jenny delade med Hermine lämnades för Jennys räkning så att hon framgent kunde gå igenom vad hon ville spara eller slänga. Så blev dock inte fallet utan Anna-Stina bodde kvar i några månader i lägenheten och HON valde vad som skulle slängas eller sparas.

För några år sedan så berättade Anna-Stina att hon skänkt delar av Hermines bohag till Emmaus, jag påminde henne då om vår önskan att Jenny skulle ta hand om bohaget så att hon när hon blev äldre själv kunde välja vilka delar av hennes mors hem hon ville spara. Detta mindes inte Anna-Stina och då valde jag att skicka en kopia av faxet till Möllerström.

Jennys kontakt med Anna-Stina har inte varit av det varmare slaget. Anna-Stina sa vid ett tillfälle till Hermine att en Gentele ringer inte upp – en Gentele blir uppringd och efter den devisen har hon levt.

Det skall vara på hennes villkor och även vetskapen från Jennys sida om hur Hermines relation med Anna-Stina varit kan knappast ha förbättrat förutsättningarna för en god kontakt. Vi har träffat Anna-Stina ca 3 -4 ggr / år. Anna-Stina ringde mi mor periodvis, men när min mor kritiserade henne så valde hon att inte längre höra av sig.

Anna-Stina avled den 24/2 -05 och vi blev då kontaktade av Magnus som nämnde att ett testamente fanns hos Möllerström.

Jag tog kontakt med Möllerström någon dag senare och han lät lite förvånad. Sa att han skulle kontrollera det hela då han själv inte hade haft med det att göra. Jag blir uppringd senare av Magnus som jag då berättar för om att Möllerström inte riktigt kände till testamentet.

Magnus berättar då att han kunde dra innehållet i testamentet i stora drag då han kände till innehållet. Han sa då att det faktiskt var han som ärvde Anna-Stina och att hon önskade att han skulle ha hennes bostadsrätt på Eriksbergsgatan 34. Det visar sig sedan när vi får se en kopia av testamentet att detta upprättades några månader efter Hermines död.

Magnus har till Jenny och mig sagt att han lärt känna Anna-Stina först efter Hermines död. Vi tycker då att det är lite märkligt hur Anna-Stina kunde upprätta ett testamente med honom som universalarvinge då de enligt uppgift från Magnus inte kände varandra.

Jag har till Magnus sagt och skrivit att jag egentligen tycker att den rättmätiga arvingen av Magnus del är Jenny och Hermans utomäktenskapliga son. Ett alt. till detta har jag sagt och skrivit till Magnus är att han skulle avstå från sin del till Bris. Jag skrev också att jag tyckte att det var fullt rimligt att Magnus redovisar de timmar han har lagt ner i besök hos Anna-Stina. Magnus sa vid ett tillfälle att han lagt ner 1000-tals timmar på Anna-Stina och därför tyckte jag det var fullt rimligt att han får ersättning för detta.

Har till Magnus klart deklarerat att detta är min ståndpunkt och att han bör lyssna med Jenny hur hon ställer sig till det hela. Han har dock inte gjort detta utan i ett mail

nyligen säger att han inte har någon anledning att ifrågasätta Stintan (Anna-Stinas) vilja.

Jag faxade till Möllerström att det var viktigt att bouppteckningen skedde noggrant och att bli en uppmätning av Anna-Stinas lägenhet bör verkställas. Jag fick då ett telefonsamtal från honom på morgonen dagen efter faxet där han sa till mig att han ej längre ville hålla i bouppteckningen.

Magnus mailade till mig och undrade då vem som vi skulle vända oss till och jag föreslog då en opartisk bouppteckning av Fonus. När jag nämnde för Magnus att en lasermätning av Anna-Stinas lägenhet borde verkställas så fick jag höra att det redan fanns ett mätintyg. Nu råkade det slumpa sig att en god vän till mig som är fastighetsmäklare (Lars Fredegård) har en mäklarkollega som säljer en lägenhet i samma fastighet. På eftermiddagen så fick jag årsredovisningen för fastigheten där det framkom att Anna-Stinas lägenhet på 4 våningen hade en yta av 130 kvm. På intyget från styrelsen som Magnus hade ordnad fram så stod det att ytan var 119 kvm. Magnus har för mig också berättat att han under många år gått på föreningens årsmöten.

Givetvis har då Magnus lärt känna styrelsen och mycket talar för att Magnus och Anna-Stina fått ordföranden att skriva en mindre lägenhetsyta. På fråga till Magnus hur ordföranden Ulf i årsredovisningen uppta ytan till 130 kvm och på intyget skriva 119 möts jag av tystnad.

Efter att lägenheten mätts upp med laser så visade det sig att ytan var 130 kvm.

För Jennys del och även min så är det inte i första hand pengarna som är det viktiga utan det som jag och även Jenny retar sig på är förnekandet, tystnaden och girigheten.

Att Magnus dessutom är Jennys Gudfar gör situationen än mer förvånande. Det som vi också tänker på är att Anna-Stina kanske önskar leva vidare ett tag till genom att vi strider om arvet, något som varit ett skäl till att jag väntat med att skriva detta brev till dig. Magnus hänvisar hela tiden till Anna-Stina och har inte i något ämne någon egen åsikt.

Att Magnus dessutom har läst teologi (funderade en tid att bli präst) och idag arbetar som studierektor där han bla undervisar i sex och samlevnad får mig att reagera ytterligare.

Några justeringar av text markerad med * efter senare reserch:

- Anna-Stinas far var avdelningschef på tobaksmonopolet och ansvarig för inköp av råtabak
- De hade inte samma advokat. Ormonde Goldie var Hermans advokat och Hans Ihre Anna-Stinas
- 1967 under pågående skilsmässoförhandlingar så upprättades ett testamente där Herman utsåg Anna-Stina och Hermine som förmånstagare
- Hermine ringde mig sommaren 1991 angående att hon börjat gå på AA